

Arrest

nr. 186 958 van 18 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 april 2017.

Gelet op de beschikking van 20 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige tweede asielaanvraag steunt op haar beweerd lidmaatschap en haar beweerd activiteiten voor Ginbot7 in België en haar deelname aan meerdere betogingen in België gericht tegen het Ethiopische regime.

Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raad arrest nr. X van 8 oktober 2008 omdat haar beweerd politiek engagement in Ethiopië in 2005 en de daarbij gepaard gaande vrees voor vervolging elke geloofwaardigheid ontbeert.

Ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag legt verzoekster de volgende documenten neer: twee bevestigingsbrieven van haar lidmaatschap van Ginbot7 opgesteld door prominente Ginbot7 leden, betalingsbewijzen van door haar betaald lidgeld aan Ginbot7 – België, foto's van betogingen tegen de Ethiopische regering in België waaraan zij heeft deelgenomen, een foto waarop verzoekster afgebeeld staat samen met Ginbot7 leider Berhanu Nega en een brief opgesteld door de 'Ethiopian Community in Belgium'.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen en haar nieuw aangevoerde asielmotieven vermogen te ondersteunen, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend of te zullen kennen. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

5.1. *Wat betreft verzoeksters beweerde activiteiten voor Ginbot7 in België en haar deelname aan meerdere betogingen in België gericht tegen het Ethiopische regime, wijst de Raad er op dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Indien de vreemdeling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie moet met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en de vreemdeling moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in het geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004).*

Met betrekking tot asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) geldt een bijzondere bewijslast. Enerzijds moet verzoekster een uitgebreid, gedetailleerd en coherent relaas brengen van de redenen waarom zij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot haar achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen en anderzijds zal de beslissende instantie met een grotere dan normale gestrengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen. Indien een asielzoeker niet vervolgd werd in haar land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging (zie UNHCR, Note on réfugié sur place claims, februari 2004, Procedural aspects) ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene (standpunt UNHCR geciteerd in: United Kingdom, Court of Appeal, Danian versus Secretary of State for the Home Department, 28 oktober 1999, IJRL, 2000, 650-651).

Voor zover verzoekster haar beweerde activiteiten voor Ginbot7 in België aannemelijk maakt, toont zij echter niet aan dat de Ethiopische autoriteiten kennis zouden hebben van deze activiteiten of haar deelname aan de betogingen tegen het Ethiopisch regime, laat staan dat verzoekster gevisieerd wordt door de Ethiopische autoriteiten of moet vrezen voor vervolging. Deze vaststelling klemt des te meer gezien verzoekster, gelet op het met gezag van gewijsde bekleedde arrest nr. 16 983 van 8 oktober 2008 van deze Raad waarin geoordeeld wordt dat haar beweerd politiek engagement in Ethiopië in 2005 en de daarbij gepaard gaande vrees voor vervolging elke geloofwaardigheid ontbeert, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond.

Waar verzoekster wijst op de brief betreffende haar persoon van T.A. die mogelijks op zijn laptop stond toen deze in beslag werd genomen door de Ethiopische autoriteiten, merkt de Raad samen met verweerder in zijn verweernota op dat verzoekster zich beperkt tot loutere, niet-gestaafde beweringen wat het bestaan van deze brief betreft en tot loutere, hypothetische beweringen waar verzoekster stelt dat deze brief mogelijks op de laptop van T.A. stond die in beslag werd genomen. Uit niets blijkt en verzoekster toont evenmin met concrete, objectieve en valabele elementen aan dat de Ethiopische overheid daadwerkelijk op de hoogte zou zijn van haar beperkte activiteiten voor en deelname aan betogingen van Ginbot7 in België, laat staan dat de Ethiopische overheid haar heden zou viseren en vervolgen omwille van die betogingen in België of om welke andere reden dan ook. Het is aan verzoekster om die vrees en problematiek met concrete en valabele gegevens in concreto aannemelijk te maken, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Het louter verwijzen naar het genoemde rapport van Amnesty International volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees en dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Ook het BBB-artikel van 4 juli 2014 aangaande A.T. heeft geen betrekking op verzoekster waarmee zij derhalve niet in concreto aantoonbaar dat er in haar hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Wat het neergelegde artikel 'Ethiopische troepen doden honderd betogers' uit *De Morgen* van 9 augustus 2016 betreft, dient te worden hernomen dat het louter verwijzen naar een artikel met betrekking tot de situatie in het land van herkomst geen persoonlijke vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aantoont. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Voor zoverre verzoekster dit stuk neerlegt in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat dit artikel niet aantoont dat er in Ethiopië een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in voormeld artikel.

6. Waar verzoekster laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet gestelde termijn van acht dagen en hiertoe verwijst naar de e-mailconversatie met M.D., wijst de Raad er op dat deze termijn een termijn van orde betreft en de vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn worden overschreden.

7. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 april 2017, voert verzoekende partij aan dat zij thans wel degelijk nieuwe elementen heeft neergelegd en de stukken afkomstig zijn van prominente figuren: twee bevestigingsbrieven van haar lidmaatschap van Ginbot7 opgesteld door prominente Ginbot7 leden, betalingsbewijzen van door haar betaald lidgeld aan Ginbot7 – België, foto's van betogingen tegen de Ethiopische regering in België waaraan zij heeft deelgenomen, een foto waarop verzoekster afgebeeld staat samen met Ginbot7 leider Berhanu Nega en een brief opgesteld door de 'Ethiopian Community in Belgium'. Zij wijst er op dat aan haar lidmaatschap van Ginbot7 niet kan getwijfeld worden en dat dit al voldoende is voor een gegronde vrees voor vervolging. Voorts wijst verzoekende partij er op dat zij in Europa deelgenomen heeft aan demonstraties en betogingen en dat niet kan gesteld worden dat de overheid niet op de hoogte is van haar deelname.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 6 april 2017 opgenomen grond. Verzoekende partij komt in wezen niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging en het volharden in de bewijswaarde van de door haar bijgebrachte documenten, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert. De Raad herneemt dat voor zover verzoekende partij haar beweerde activiteiten voor Ginbot7 in België aannemelijk maakt, zij echter niet aantoonbaar dat de Ethiopische autoriteiten kennis zouden hebben van deze activiteiten of haar deelname aan de betogingen tegen het Ethiopisch regime, laat staan dat verzoekende partij geïncrimineerd wordt door de Ethiopische autoriteiten of moet vrezen voor vervolging. Deze vaststelling klemt des te meer gezien verzoekende partij, gelet op het met gezag van gewijsde bekleedde arrest nr. 16 983 van 8 oktober 2008 van deze Raad waarin geoordeeld wordt dat haar beweerd politiek engagement in Ethiopië in 2005 en de daarbij gepaard gaande vrees voor vervolging elke geloofwaardigheid ontbeert, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond. Het louter tegenspreken van de gedane vaststellingen, acht de Raad geen dienstig verweer.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS